

5. poglavje:

Marta Kos pred slovenskimi in evropskimi parlamentarci

Ko sem si ogledal posnetek zaslišanja Marte Kos v slovenskem (september 2024) in evropskem (november 2024) parlamentu sem presenečeno ugotovil, prvič, da na slovenskem zaslišanju niso prisotni (tako spraševalci kot spraševana) natančno vedeli, do kdaj je delovala Udba, drugič, da Marta Kos tako v Ljubljani kot Bruslju sploh ni odgovorila na nekatera pomembna vprašanja in tretjič, da je Kosova o sebi vizavi Udbe govorila zelo neprepričljivo (če uporabim zelo mil izraz!). Glede na dokumente, ki sem jih predstavil o njeni udbovski preteklosti v knjigi, dragi bralci, ki je sedaj pred vami, pa lahko samo rečem, da je debelo lagala! Poglejmo!

Najprej o tem, kaj sploh je Udba, od kje to ime, kdaj je nastala in kdaj je prenehala delovati. To sem povedal že morda tisočkrat, a še vedno poslušam, recimo, da je prenehala delovati leta 1966 in da imamo od takrat Službo državne bezbednosti (SDB), po slovensko Službo državne varnosti (SDV). Ali to drži? Drži in ne drži! Poglejmo!

Beseda Udba nikoli ni bila uradni naziv tajne politične policije jugoslovanskega komunističnega vrha, pravzaprav zasebne politične policije vrhov komunistične stranke (tako na federalni kot na republiški in pokrajinski ravni). Gre za udomačen, ponarodel izraz, ki izhaja iz njenih srbskih začetnic UDB. Iz UDB se je izvalila, zelo zgodaj, praktično takoj, beseda Udba. Nikoli in nikjer v uradnih dokumentih ne boste našli izraza Udba. Zanimivo je, da so to ponarodelo besedo uporabljali ne samo

v "narodu", ampak so jo uporabljali tudi udbovci in vrhovni komunisti (npr. Tito, Kardelj itd.). To ime je bilo, v obdobju jugo diktature, zlovesče in strah vzbujajoče, tako kot npr. v svojem času Gestapo, NKVD, KGB, Stasi, Securitate itd. Še danes izraz Udba zbuja nelagodje, pa tudi zanimanje, in tako bo ostalo za vekomaj.

Udба oz. uradno UDB (slovensko UDV) je nastala marca 1946, nekaj o tem glejte v 1. poglavju te knjige, ko je bila razformirana njena predhodnica OZNA (Oddelek za zaščito naroda). Sama OZNA je bila (po Titu) ustanovljena 13. maja 1944 v Drvarju. V Sloveniji imamo še to žalostno dejstvo, da je bila že avgusta 1941 ustanovljena stalinistična Varnostno-obveščevalna služba – VOS (najprej se je sicer imenovala Obveščevalno-varnostna služba), ki je danes razvpita predvsem zaradi številnih umorov, ki jih je zagrešila med okupacijo Slovenije! No, VOS je bila "lokalnega" (slovenskega) značaja, medtem, ko sta OZNA in UDB že jugoslovanski tajni službi.

Kakorkoli že, UDB/UDV se preimenuje 1. januarja 1967 v SDB/SDV, a udomačeni, ponarodeli izraz Udба, se je za našo tajno policijo (slovensko, seveda je ona bila sestavni del jugoslovanske) uporabljal do njenega bridkega konca, v Sloveniji do 16. maja 1990. Udба je preminula, a izraz v ponarodeli obliki še obstaja in ne bo nikoli izginil, kadarkoli se bo govorilo ali pisalo o naši tajni politični policiji.

Zatorej, Udба se je rodila v Jugoslaviji marca 1946 in kot aktivna asociacija prenehala v Sloveniji obstajati 16. maja 1990! V tem obdobju je enkrat zamenjala uradno ime (srbsko UDB v SDB, slovensko UDV v SDV). Drugo vprašanje pa je, koliko moči (in finančnih sredstev) so njeni pomembnejši pripadniki ohranili vse do danes. Glede financ je veliko in podrobno opisanega v knjigi Rada Pezdirja: "Vzporedni mehanizem globoke države".

★

Oboroženi s tem znanjem o Udbi in tudi s tem, kar sem dokumentiral v 4. poglavju te knjige, pogledjmo, kako je Marta Kos v Ljubljani odgovorila na vprašanje o svoji vključenosti v to tajno politično policijo:

Tara Blanka v slovenskem parlamentu

“Nikoli nisem bila članica Službe državne varnosti. Ob koncu prejšnje države sem bila študentka, dijakinja in operira se s seznamami in s številkami in avtentičnost teh seznamov je popolnoma nekredibilna in zlorabljajo jih prav tisti, ki so nekoč na seznamih bili, pa jih danes ni več. Nemogoče bi bilo, da bi postala veleposlanica v Švici in v Nemčiji, kjer so me pregledovale tuje varnostne službe, če bi bila sodelavka. In nemogoče bi bilo, da bi mi Zvezna republika Nemčija po temeljitnem preverjanju podelila enega najvišjih državnih odlikovanj za tujce.”

Hm, najdemo jo kot registriran vir Udbe v CAE (Centralni aktivni evidenci iz leta 1987), ki je dokument dostopen v javnem arhivu in sedaj sem tudi predstavil njena kodna imena Tara in Blanka. To, da je bila takrat dijakinja ali študentka ni pomembno, saj je Udba zelo rada registrirala

že mlade ljudi, takšna je bila celo njena usmeritev. In glede nemške tajne službe in drugih tajnih služb, če vedo, da je bila sodelavka Udbe, potem bodo tiho in bodo to uporabile na svoj način. No, prepričan sem, da recimo nemška tajna služba tega ne ve, to me niti ne bi skrbelo, skrbi pa me, da to ve ali srbska ali (preko nje, bog ne daj!) ruska tajna služba! Pravzaprav je zdaj vsaka skrb odveč, saj od objave te knjige naprej to ni več taje, ampak javen podatek! Javnih podatkov pa ni mogoče uporabljati v izsiljevalske namene! Več o tem v "Epilogu"!

Kosova govori o seznamih. Gre samo za en seznam in njegova avtentičnost je popolna. Na njem se nahaja več kot milijon ljudi in nekaj tisoč med njimi ima šifro registriranega sodelavca Udbe, registriranega vira Udbe, izregistriranega sodelavca Udbe, neregistriranega vira Udbe, šifro udbovskega rezidenta, šifro uslužbenca (uslužbenke RSNZ). Je še nekaj šifer, ki gotovo pomenijo udbovsko vpletenost, a ne vem, kaj točno pomenijo in so zato za označevanje posameznika/posameznice neuporabne. Ko se bomo dokopali do beograjskih arhivov Udbe, bo tudi to postalo znano! To odprtje udbovskih arhivov (po vsej bivši jugi) zahteva EU (v Sloveniji in na Hrvaškem je to že storjeno).

Če bi hotela izničiti avtentičnost CAE iz leta 1987, bi morala Marta predložiti dokaz o neavtentičnosti tega spiska. Tega pa ni storila, ker to tudi ni mogoče storiti. Kako lahko ovržeš spisek milijon in več ljudi, s podatki o datumu rojstva, kraju rojstva, imenu očeta, matere, o zaposlitvi, s podatki o prekrških itd. itd. To je tako, kot da bi nekdo poskušal ovreči telefonski imenik! Lahko bi šla po poti, da ovrže šifro vira Udbe, ki se pojavlja ob njenem imenu. Toda tudi same šifre ne more izničiti, ker imam številne dokaze, da je šifra 14000, ki označuje registrirane vire Udbe pravilna in je kar nekaj posameznikov s to šifro dokumentirano opisanih kot virov v mojih številnih knjigah o Udbi (in mnogo jih še bo!). Tudi to je sedaj po 4. poglavju te knjige brezpredmetno, saj je šifra dokazana z dokumenti o Marti Kos kot prvič, viru Tara in drugič, sodelavki Blanki!

Preostalo bi ji še to, da dokaže, da je neka dokumentaristka, ki je vnašala podatke o njej storila napako, se zatipkala ali kaj podobnega. No, zatipkavanja so možna. Npr. prav Miroslav Gregorič, ki se je zelo razburjal ob Mahničevih vprašanjih Kosovi o njenem "udbaškem" pedigreju, je tak primer zatipkanja, saj je njegov priimek natipkan napačno, a ostali podatki so pravilni in tudi njegova šifra sodelavca KOS-a (tajne vojaške politične policije) je pravilno vnešena in nedvoumna.

Dokazovanje zatipkavanja pri št. 14000 in zraven še njene individualne številke je izjemno težavno, če ne kar nemogoče. Potrebno bi bilo dobiti kakšno udbovsko dokumentaristko/vnašalko in jo izprašati, ali je kaj takega sploh mogoče. Zelo preprosto pa bi bilo dobiti izjavo takratnega tajnega policaja Stojana Celina ali njegovega šefa Slavka Verčkovnika ali Jožeta Žabkarja, ki je dobival "zunanja" poročanja iz CSDV Slovenj Gradec ali šefa II. oddelka Udbe Nikole Prokšlja, ki je prav tako videl vse "zunanje" tajno gradivo iz Slovenj Gradca, da Marta Kos ni bila njihov vir! Ni vrag, da je kdo od teh še živ! Ampak ne, celo na jasno Mahničevo vprašanje ali pozna Stojana Celina, torej svojo zvezo na CSDV Slovenj Gradec, Marta Kos sploh ni odgovorila! Namerno izogibanje odgovoru, pa pač ne pripomore k ovržbi sodelovanja z Udbo! No, sedaj, po tej knjigi, je vse jasno in dokumentirano!

Član Odbora za evropske zadeve poslanec Miroslav Gregorič je izjavil, da je šlo za "linčanje kandidatke brez dokazov in vi", misli na Franca Breznika, predsednika Odbora, "ste to mirno dopustili. Mene je sram, da sem član takega odbora, ki ima takega predsednika." Nadomestna članica Odbora Sara Žibrat pa je predlagala opomin Mahniču, "da je neke nebuloze v Udbi sprevrgel na tej seji v lov na čarovnice." Hm, "nebuloze", "brez dokazov", "lov na čarovnice", ne drži! Ne takrat in še manj danes!

★

Podoben scenarij se je odvil v Bruslju in tudi tu se je Kosova izogibala odgovorom. Prvič, na Zverovo vprašanje, "ali si boste prizadevali za to, da bi Beograd še pred vstopom v Evropsko unijo odprl tudi vse arhive,

TaraBlanka v evropskem parlamentu

vključno s tistimi od civilne in vojaške tajne službe?”, nismo slišali nobenega odziva. Drugič, na lahko vprašanje Richardsa Kolesa iz Latvije, ali je bila članica komunistične stranke, prav tako ni bilo nobenega odgovora. Zakaj ji je to nerodno povedati? V arhivu jo najdemo kot članico ZKS že leta 1985, morda je bila včlanjena že prej? Tretjič, na vprašanje Svena Simona iz Nemčije, ali razmišlja, da bi sprožila obtožbe (preko sodišča), da bi ustavila te trditve o delovanju za Udbo, ki upravičeno škodujejo njeni integriteti, ni bilo Martinega odgovora. Seveda, pripominjam, ne more tožiti nikogar, ker ne more ovreči CAE alias udba.neta in tam stoječega

zapisa o njenem udbaškem pedigreju! Kako prav je imel, sicer morilska pošast z imenom Stalin, ko je dejal, da se dokumenta ne da izsekati niti s sekiro! No, sedaj pa sploh ne more tožiti, saj sem preko te knjige javno predstavil njena dva kodna imena in deset dokumentov o njeni tesni navezi na komunistično tajno policijo!

Nekateri evropski poslanci so (pričakovano) precej drezali v Marto glede Udbe. Hermanna Tertscha iz Španije je, zanimivo, izpostavil celo njena brata (Draga in Mirana) kot konfidenta Udbe. Naš Marjan Šarec pa je obtožil kar Janeza Janšo, da je sprožil te obtožbe o njenem sodelovanju z nekdanjo tajno službo. V nekem trenutku je predsednik Odbora za zunanje zadeve Nemec David McAllister celo posegel v razpravo in pozval poslance, naj nehajo z osebnimi obdolžitvami in žalitvami in v dvorani za to požel aplavz, čeprav se je vprašanje poslanca Kolesa (nežaljivo) glasilo. "Ali ste kdajkoli delali ali sodelovali z represivnimi institucijami ali bili članica katerekoli komunistične stranke?"

V odgovoru (odgovorih), da je na spisku, je to dokumentirano dejstvo skušala zminimizirati s tem, da je dejala, da je bil spisek zlorabljen, kajti na spisku so trije prejšnji slovenski premierji, trije bivši predsedniki naše države, trije bivši poslanci evropskega parlamenta, predsednik vrhovnega in ustavnega sodišča (za njiju ni povedala časovnega obdobja), "vi jih poznate, jaz jih poznam. Jaz ne bom govorila o njihovih imenih, zato ker ne verjamem, da so bili sodelavci. Toda ne morem govoriti v njihovem imenu. Lahko govorim v svojem imenu. Nikoli nisem bila sodelavka SDB." Dalje, je dejala, na tisoče in tisoče ljudi je na tem spisku. Branila se je tudi tako, da je bila stara eno leto, ko je bila razpuščena Udba in da je od takrat bila SDB (Služba državne bezbednosti) in ne več Udba.

★

O Udbi in SDB sem že vse povedal v prvem poglavju in tudi v tem poglavju – gre enostavno za eno in isto stvar! Dalje, braniti se pred očitki o sodelovanju z Udbo tako, da izpostavljaš še druge ljudi na spisku (ne poveš njihovih imen!), hkrati pa tudi za njih ne verjameš, da so sodelovali z Udbo, ne dokazuje ničesar v njen prid. Marta Kos je s tem hotela

povedati, da je spisek zlorabljen izmišljotina. Hm, spisek je, ponavljam, avtentičen, in kdor je na njem, je bil tja vnešen (pod kakršnokoli že udbovsko šifro ali tudi brez nje) v obdobju življenja, sedaj že dolgo propadle socialistične Slovenije, ko še ni bilo nobenih premierjev samostojne države Slovenije, predsednikov, ustavnih sodnikov itd. Spisek nosi letnico 1987 in pomeni samo osvežitev in dopolnitev spiskov (niso ohranjeni) iz prejšnjih let, saj niso vnesli milijon in več ljudi v enem samem letu. CAE je bila živa in tekoča zadeva, ki se je gradila desetletja! Vanjo se je vnašalo vsak delovni dan in pač Marto Kos so, kot konfidentko Udbe, vnesli v nekem trenutku, morda že pred letom 1987.

Glede njenih bratov je stvar jasna. Miran ima isto šifro kot Marta, torej je bil konfident Udbe, verjetno CSDV Slovenj Gradec. Drago Kos ni bil ne konfident Udbe in ne uslužbenec Udbe. On je bil v socializmu kriminalist, torej v sestavu javne in ne državne varnosti. Ima pa v CAE šifro 60000, kar je šifra uslužbencev Republiškega sekretariata za notranje zadeve. Pod to šifro najdemo tudi uslužbenca Udbe, saj so tudi oni bili v sklopu RSNZ. V arhivu sem celo videl dokument o Dragu Kosu iz 18. aprila 1990, iz njega je razvidno, da je bil kriminalist in to v Oddelku za kriminaliteto Slovenj Gradca! Toliko torej o tem.

★

Marta Kos je na tem "evropskem" zaslišanju ob zanikanju sodelovanja z Udbo, o tem jo je vprašal tudi poslanec iz Bolgarije Ilhan Kyuchyuk, dejala: "Gre za mojo integriteto in vesela sem, da ste postavili to vprašanje, ker mi daje priložnost, da pred vami vsemi to razčistimo enkrat za vedno." Hm, s to knjigo, dragi bralci, ki je sedaj pred vami, se je ta njena "večna" integriteta sesula v prah in pepel!